

Policie ČR - Policejní prezidium České republiky

K čj.: PPR-32410-9/ČJ-2013-990740

Odvolání proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace

Dne 28. února 2014 mi bylo pod výše uvedeným číslem jednacím doručeno rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace.

Proti tomuto rozhodnutí podávám v celém rozsahu odvolání.

Správní orgán odmítl žádost na základě ustanovení § 4 odst. 3 InfZ, protože tvrdí, že nedisponuje informací v požadovaném formátu a její převod do požadovaného formátu by byl náročný. Dále shledává překážku v poskytnutí údajů dle § 8a InfZ, protože informace považuje za soubor osobních údajů a konečně dle § 11 odst. 6 InfZ má za to, že poskytnutí informací by ohrozilo práva třetích osob nebo schopnost orgánů činných v trestním řízení předcházet trestné činnosti.

K důvodu dle § 4 odst. 3 InfZ

Správní orgán velmi podrobně rozebírá důvody, proč nelze poskytnout vzdálený přístup k informačnímu systému IS PATRV a vyčísluje náklady na zřízení takového přístupu. Zároveň ale uvádí, že „*Policie České republiky pro tuto aplikaci zajišťuje [...] její aktualizaci dávkovým způsobem*“. To jinými slovy znamená, že Policie České republiky disponuje požadovanými informacemi ve formě exportu z databáze, který nějakým, blíže nespecifikovaným způsobem, posílá aplikaci Ministerstva vnitra. **Tedy disponuje informací v jednom z požadovaných formátů, a i kdyby nešlo o požadovaný formát, disponuje informací v alespoň nějakém formátu, který má dle § 4 odst. 3 InfZ poskytnout.**

K důvodu dle § 8a InfZ

Registrační značka vozidla může být osobním údajem, pokud je zpracovávána ve vztahu k určené a nebo určitelné osobě. **Avšak tak tomu v uvedeném případě není.** Vzhledem k tomu, že obsahem databáze je vozidlo a údaje jsou vztaženy k tomuto vozidlu, není registrační značka v tomto případě psbním údajem osoby. Nejde však ani o osobu určitelnou. Jak uvádí např. komentář k zákonu o ochraně osobních údajů (srov. Kučerová, A., Nováková, L., Foldová, V., Nonnemann, F., Pospíšil, D.: Zákon o ochraně osobních údajů. Komentář. 1. vydání. Praha : C. H. Beck, 2012, 536 s., s. 48 - 99): „*Nejedná se tedy pouze o identifikační údaje, tedy údaje, na jejichž základě můžeme danou osobu odlišit od osob jiných, jak je někdy nesprávně vykládáno, ale skutečně o všechny, byť zdánlivě banální či nekonkrétní skutečnosti a informace, které se týkají přímo či nepřímo určené nebo určitelné fyzické osoby. Jinými slovy pokud je osoba, která informaci disponuje, schopna ji přiřadit ke konkrétnímu člověku, potom se o osobní údaj jedná. Na druhé straně je však nutno dodat, že osoby, které jsou z hlediska jednoho správce na základě dat, kterými disponuje, jednoznačně identifikovatelné, jsou pro jiné správce určitelné jen za některých okolností a pro některé nebudou identifikovatelné vůbec.*

Jako příklad lze uvést provozovatele internetového obchodu, z jehož pohledu je zákaznické číslo osob, které se u něj registrovaly, jednoznačně osobním údajem (přímo určuje konkrétního zákazníka – fyzickou osobu), avšak pro jeho subdávatele může být zákaznické číslo osobním údajem jen za předpokladu, že má možnost spojit jej s daným zákazníkem (pro výrobce objednaného zboží je tak zákaznické číslo obvykle anonymním údajem, naopak např. pro dopravce bude údajem osobním, neboť bude za účelem doručení dané objednávky současně disponovat jménem, příjmením a adresou zákazníka).

Možnost přímého určení konkrétní fyzické osoby znamená jednoznačné a relativně jednoduché ztotožnění osoby na základě údajů, které daný subjekt má přímo k dispozici. Za příklad nejčastějšího použití takového způsobu spojení informací s konkrétní fyzickou osobou ve veřejné sféře slouží vyhledávací činnost Policie ČR, která disponuje řadou oprávnění zpracovávat přímé identifikátory, osobní údaje umožňující přímou a jednoznačnou identifikaci fyzických osob, pro účely evidencí a rejstříků a dále disponuje přístupovými oprávněními pro ověřování a aktualizaci těchto informací.

Určitelný bude pro správce také ten subjekt, kterého může přímo ztotožnit, byť ne pouze na základě informací, kterými sám disponuje. Pro jeho určení tak bude správce muset vyvinout větší úsilí než v prvním případě, bude muset např. získat či využít další osobní údaje z veřejného zdroje nebo zpracovávané jiným správcem.“

Registrační značky však nejsou uvedeny v žádném veřejném zdroji tak, aby byly ztotožnitelné s konkrétní osobou. Tento závěr posiluje také již v předchozím odvolání citovaný judikát Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 98/2008 – 148, dle kterého není sama o sobě osobním údajem ani množina údajů jméno, příjmení, číslo občanského průkazu.

K důvodu dle § 11 odst. 6 InfZ

Podobně jako v případě důvodu dle § 4 odst. 3 InfZ správní orgán vyložil, proč nelze umožnit přístup k IS PATRV, ke kterému jsem přístup nepožadoval, aniž by se relevantně vypořádal s námitkou, že požadované informace již poskytuje veřejně prostřednictvím aplikace.

K tomu správní orgán uvádí jen hypotetické riziko toho, že uvedené informace by někdo zpracovával méně pružně než Policie ČR, a proto je není možné poskytnout. Takovýto výklad je však nepřiměřeným zásahem do práva na informace, protože neobstojí poměrování testem proporcionality s tvrzeným zásahem do práva na soukromí.

Z výše uvedených důvodů tedy navrhuji aby nadřízený orgán předmětné rozhodnutí jako nezákonné **zrušil** a věc vrátil orgánu prvního stupně k novému projednání.

Elektronicky prostřednictvím datové schránky ; bez příloh

V Praze dne 17. března 2014

Bc. Michal Tuláček